

Elin Hilderbrand

Zomerzusjes

band 1

**GROTE LETTER BIBLIOTHEEK
DEVENTER**

Nantucket

Net als duizenden andere ontwikkelde, kieskeurige mensen heb je besloten je zomervakantie door te brengen op een eiland voor de kust van Massachusetts. Je wilt stranden die zo van een ansichtkaart komen. Je wilt zwemmen, zeilen en surfen in Yankee-blauwe wateren. Je wilt *clam chowder* en broodjes kreeft eten en je wilt dat die gerechten worden geserveerd door iemand die ze uitspreekt met het bijbehorende accent. Je wilt in een open jeep rijden, met je golden retriever, Charles Emerson Winchester iii genaamd, naast je. Je wilt het allemaal. Je wilt een Amerikaanse zomer.

Maar wacht! Je staat in tweestrijd. Moet je voor Nantucket kiezen... of voor Martha's Vineyard? En maakt dat eigenlijk iets uit? Lijken die eilanden niet gewoon heel veel op elkaar?

Wij grinniken en grijnzen maar wat om die veronderstelling, die door zo velen wordt gedeeld. Misschien heb je nog nooit de bumpersticker gezien (een bestseller bij de Hub in Main Street en te zien op de auto's van vrijwel elke eilandbewoner met enig aanzien, inclusief de directeur van de Kamer van Koophandel van Nantucket Island) met de tekst: god schiep

martha's vineyard... maar hij woont op nantucket.

En als je je niet laat beïnvloeden door zulke schaamteloze propaganda, kijk dan naar de belangrijkste statistieken:

Nantucket Island

Eerste kolonisten: 1659

Oorspronkelijke bewoners: Wampanoag-indianen

Afstand vanaf Hyannis: 48 kilometer

Oppervlakte: 117 vierkante kilometer

Inwoners: het hele jaar door 11.000; 's zomers 50.000

Aantal plaatsen: 1

Beroemde inwoners: Worden liever niet vermeld

Martha's Vineyard

Eerste kolonisten: 1642 (Wij zeggen: 'Leeftijd gaat voor schoonheid')

Oorspronkelijke bewoners: Wampanoag-indianen

Afstand vanaf Woods Hole: 17 kilometer (Wij zeggen: 'Praktisch op het vasteland!')

Oppervlakte: 260 vierkante kilometer (Wij zeggen: 'Twee keer zo groot')

Inwoners: 16.535 het hele jaar door; 's zomers 100.000 (Wij zeggen: 'Twee keer zoveel')

Aantal plaatsen: 6 (We zijn sprakeloos [!!!] – en kan iemand ons misschien vertellen hoe dat zit met Chappaquiddick?)

Beroemde inwoners: Meg Ryan, Lady Gaga, Skip Gates, Vernon Jordan, Carly Simon, James Taylor, en... John Belushi, overleden en begraven bij South Road (Wij zeggen: 'Nou en?')

Is er op Martha's Vineyard een plek te vinden die kan wedijveren met onze met kinderkopjes geplaveide straten of de statige perfectie van de Three Bricks, de huizen die handelaar in walvistraan Joseph Starbuck tussen 1837 en 1840 bouwde voor zijn drie zonen? Heeft de Vineyard een enclave van piepkleine met rozen begroeide huisjes – zo speels als poppenhuizen – net als wij in het schilderachtige dorpje 'Sconset? Heeft 'mvy' een beschutte uitloper van gouden zandstrand, bewoond door dwergplevieren en een kolonie zeehonden, net als ons noordelijkst gelegen punt, Great Point? Heeft het zulke weidse uitzichten, zoals dat over Sesachacha Pond in de richting van de roodwitte vuurtoren van Sankaty Head? Heeft het net zo'n fijne, gezellige kroeg als de Chicken

Box, waar je de ene week Grace Potter en de week erop Trombone Shorty kunt horen? En dan hebben we het nog niet eens over onze superieure restaurants. Als het onze laatste avond op aarde was, wie zou er dan een keuze kunnen maken tussen de cheeseburger met knoflookfrietjes van de Languedoc Bistro en de taco met dichtgeschroeide coquilles en rodekoolsla van Millie's?

We begrijpen dat je ons hier gemakkelijk zou kunnen verwarren met onze vrienden daar – onze regio klontert immers samen als Cape Cod met eilanden – maar wij vormen twee afzonderlijke volkeren, elk met zijn eigen gebruiken, zijn eigen middelen, zijn eigen tradities, geschiedenis en geheimen, en zijn eigen wirwar van roddels en schandalen. Kijk liever naar de twee eilanden zoals je naar een tweeling kijkt. Uiterlijk lijken we op elkaar, maar onder de oppervlakte... zijn we individuen.

Martha's Vineyard

Er bestaat een bumpersticker – een best-seller, volgens de eigenaar van Alley's General Store – met de tekst: god schiep nantucket, maar hij woont op de vineyard. Sommigen van ons zouden de tekst liever veranderen in: maar hij woont in chilmark – want wie wil er nu geassocieerd worden met de goedkope praktijken die zich zuidelijker op het eiland afspelen?

Maar goed, om de strijd buiten de deur te houden en niet te laten ontaarden in een burgeroorlog, kunnen we ons beter verheugen in de redenen waarom wij superieur zijn aan Nantucket. De Vineyard kent diversiteit – van rassen, van meningen, van terrein. We hebben de Methodist Campground, met zijn kleurrijke peperkoekhuisjes; de Tabernacle; Ocean Park; Inkwell Beach; Donovan's Reef, waar de Dirty Banana-cocktail wordt geschonken – en dat is alleen nog maar in Oak Bluffs! We hebben tientallen boerenhoeves waar een overvloed aan biologische producten wordt geoogst; we hebben de *Jaws*-brug en de kliffen van Aquinnah; we hebben East Chop, West Chop, het Katamavliegveld en een buurman in Edgartown die lama's in zijn voortuin houdt. We hebben

Chappaquiddick, dat heel wat meer is dan de plek waar Teddy Kennedy al dan niet de dood van Mary Jo Kopechne heeft veroorzaakt door met haar van de Dike Bridge te rijden. We hebben daar per slot van rekening ook nog een Japanse tuin! En als we de bandenspanning van onze jeep terug laten lopen naar 0,75 bar en tweehonderd dollar betalen voor een sticker, kunnen we genieten van de woeste, winderige schoonheid van Cape Poge.

We hebben glooiende heuvels, loofbomen en lage stenen muurtjes. We hebben Menemsha, het beste vissersdorp in de bewoonde wereld, waar je de meest verse vis en schaaldieren kunt eten, de romigste vissoep en de krokantste en sappigste gebakken mosselen. Nog nooit gehoord van de Bite? Van Larsen's? Van de Home Port? Dat zijn iconische plekken; dat zijn legendes.

Wij hebben de beste feesten: Illumination Day, de Ag Fair, het vuurwerk in augustus. We weten eigenlijk niet wat ze op Nantucket vieren, behalve dan de veilige landing van een vliegtuig op het vliegveld ondanks dichte mist of eindelijk een geklede pantalon vinden in precies de goede tint oudroze.

Maar wat de Vineyard echt bijzonder maakt

zijn de mensen. De Vineyard kan bogen op een grote en actieve Afro-Amerikaanse bevolking binnen de midden- en hogere klasse. We hebben Braziliaanse kerken. We hebben ook beroemdheden, maar de helft daarvan zou je nooit herkennen omdat ze gewoon in de rij moeten staan bij Back Door Doughnuts en staan te wachten voor de kruising bij Five Corners in Vineyard Haven, net als iedereen.

De meesten van ons zijn maar voor één ding naar Nantucket geweest: De Eiland Cup. Over het voetballen zelf zeggen we niks, want niemand houdt van opscheppers, maar elke keer wanneer we er zijn om onze middelbare scholieren aan te moedigen, vragen we ons af hoe onze mede-eilandbewoners het uithouden om op zo'n platte, kale, mistige rots, zo ver in zee te wonen.

Toch bestaat er een band tussen ons die moeilijk te weerleggen is. Geologen vermoeden dat Martha's Vineyard, Nantucket en Cape Cod zo recentelijk als drieëntwintigduizend jaar geleden nog deel uitmaakten van één grote landmassa. Je zou ons dus zussen kunnen noemen – tweelingen zelfs – geboren uit dezelfde moeder. Wat ons betreft is Martha's Vineyard dan natuurlijk het lievelingetje.

Maar dat vindt Nantucket natuurlijk ook van zichzelf.

Martha's Vineyard: Harper

Reed Zimmer heeft geen dienst op vrijdag, 16 juni, om 7 uur 's avonds, wanneer Harper Frosts vader, Billy, zijn laatste adem uitblaast. Dokter Zimmer is aan het picknicken bij Lambert's Cove, met de familie van zijn vrouw; het schijnt dat ze zo'n zelfde feestje elk jaar houden, aan het begin van de zomer – groot kampvuur, aardappelsalade, kip die lekker zwart ligt te blakeren op de draagbare Weber-barbecue. Sadie Zimmers broer, Franklin Phelps, is een populaire gitaarspeler op de Vineyard – Harper gaat altijd naar hem luisteren wanneer hij in de Ritz speelt – en in gedachten ziet Harper dokter Zimmer voor zich, met zijn voeten diep in het koele zand, meezingend met Franklin op 'Wagon Wheel'.

Harper zit nog aan het bed van haar vader wanneer ze dokter Zimmer een sms'je stuurt. *Billy is overleden*, staat er. Ze ziet voor zich hoe hij eerst schrikt en zich vervolgens schuldig voelt; hij had Harper verzekerd dat het vanavond nog niet ging gebeuren. Hij had haar

verteld dat het nog wel even zou duren.

‘Ga nog even bij hem kijken, net als anders,’ had dokter Zimmer die middag gezegd toen hij opstond uit Harpers bed, de witte lakens in wanorde na hun vrijpartij. ‘Maar geniet daarna lekker van je weekend.’ Hij had uit haar raam gekeken, naar de seringenstruik die in één nacht, zo leek het wel, was ontploft in een opschepperige bloemenzee. ‘Niet te geloven dat het alweer zover is. Alweer een zomer.’

Geniet lekker van je weekend? had Harper gedacht. Ze had er een hekel aan wanneer Reed tegen haar praatte alsof ze niet meer was dan de dochter van zijn patiënt, praktisch een vreemde – maar is ze in wezen ook geen vreemde voor hem, in zekere zin? Reed ziet Harper alleen wanneer ze aan haar vaders ziekenhuisbed zit of wanneer ze de liefde bedrijven in haar kleine woninkje. Ze gaan nooit samen uit; ze zijn elkaar nooit tegengekomen bij de supermarkt; Reed beweert dat hij haar nog nooit achter het stuur van de bestelwagen van Rooster heeft zien zitten, ook niet als ze als een idioot naar hem zit te zwaaien. Harper en Reed gaan nog maar sinds oktober met elkaar naar bed en ze weet dan ook niet wat ‘alweer een zomer’ precies voor hem betekent. Vandaag